

شناسایی سودوموناس‌های فلورسنت رایزوسفر
سیب‌زمینی و ارزیابی توان آنتاگونیستی آن‌ها در کنترل
Pectobacterium carotovorum در شرایط مزرعه
Identification of fluorescent pseudomonads isolated from potato
Rhizosphere and assessment of their antagonistic activity towards
Pectobacterium carotovorum under field condition

غلام خداکرمیان* و دوستمراد ظفری

گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا همدان

(تاریخ دریافت: خرداد ۱۳۸۶، تاریخ پذیرش: اردیبهشت ۱۳۸۸)

چکیده

از خاک اطراف ریشه و غده‌های سیب‌زمینی مناطق همدان، دماوند و قصرشیرین نمونه‌برداری شد. از این نمونه‌ها روی محیط کشت *Pseudomonas* agar F ۹۶ استرین باکتری جنس سودوموناس فلورسنت کننده جدا شد. بر اساس فعالیت آنتاگونیستی استرین‌های سودوموناس فلورسنت جدا شده روی محیط کشت فوق‌علیه *Pectobacterium carotovorum* عامل پوسیدگی نرم سیب‌زمینی، تعداد ۴۰ استرین نماینده گروه‌های عمده آنتاگونیستی انتخاب و ویژگی‌های فنوتیپی آن‌ها تعیین شد. نتایج بررسی‌های فنوتیپی نشان داد که استرین‌های نماینده به سه گونه *Pseudomonas aeruginosa*، *P. putida* و بیوآرهای دو، سه و پنج *P. fluorescens* وابسته هستند. ارزیابی توانایی بیوکنترل تعداد ۲۰ نماینده از استرین‌ها علیه *Pectobacterium carotovorum* عامل بیماری پوسیدگی سیب‌زمینی در شرایط آزمایشگاه نشان داد که عمده این استرین‌ها قادر به بازدارندگی از رشد باکتری یاد شده بوده و در سطح

* Corresponding author: Khodakaramian@yahoo.com

یک درصد دارای تفاوت معنی‌دار هستند. بر اساس بررسی‌های آزمایشگاهی شش استرین نماینده انتخاب شد. از این استرین‌ها در آب مقطر سوسپانسیون تهیه و جذب نوری آن‌ها به ۰/۱ رسانده شد. سپس سوسپانسیون باکتری‌ها به ترتیب هزار (غلظت I) و ده هزار بار (غلظت II) رقیق شد. غده‌های سیب‌زمینی توسط سوسپانسیون‌های تهیه شده آغشته و در خاک آلوده به باکتری *P. carotovorum* در شرایط مزرعه کاشته شدند. آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. نتایج نشان داد که استرین‌های مورد بررسی از نظر توانایی کنترل باکتری *P. carotovorum* عامل بیماری پوسیدگی سیب‌زمینی دارای تفاوت معنی‌دار بوده و توانستند میزان بیماری را بین ۲/۵ تا ۳۸/۷۵ درصد کاهش دهند. بین دو غلظت به کار رفته استرین‌های باکتری‌های آنتاگونیست از نظر میزان بازدارندگی از بیماری تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد.

واژه‌های کلیدی: *Pseudomonas fluorescens*, *P. putida*, *P. aeruginosa*, پوسیدگی نرم سیب زمینی، کنترل بیولوژیک، *Pectobacterium carotovorum*.

Abstract

Potato rhizosphere soil and tubers were collected from Hamadan, Damavand and Qasere-Shrin areas. A total of 96 Fluorescent Pseudomonads strains from collected soil and tuber samples were isolated on pseudomonas agar F medium. Based on the antagonistic activity of the fluorescent pseudomonads strains against *Pectobacterium carotovorum* invitro, 40 representatives were selected and their phenotypic features were characterized. Phenotypic feature characterizations resulted three species including *Pseudomonas aeruginosa*, *P. Putida* and *P. fluorescens* (bv. II, III & IV). Antagonistic activity assessment of 20 representatives' strains of the above species towards *Pectobacterium carotovorum* the causal agent of potato rot disease invitro indicated that they could inhibit growth of pathogen and significant differences among the applied strains were observed. Based on the results of invitro experiments six strains were selected. Bacterial suspension from these strains with OD (optical density) 0.1 in 600_{nm} were made in distilled water. The bacterial suspension were diluted 1000 (concentration I) and 10000 (concentration II) times respectively. Potato tubers were sprayed with bacterial suspension and they were put in soil infested with *P. carotovorum*. Randomized block design in three replicate were used for this experiment.

Tested strains showed biocontrol activity towards *P. carotovorum* and significant differences were observed among their efficacy were observed. They reduced the potato rot disease caused by *P. carotovorum* between 2.5 to 38.75 %. No significant differences were observed between the two applied concentrations of the antagonistic bacterial suspensions.

Key words: potato rot, biological control, *Pectobacterium carotovorum*, *Pseudomonas fluorescens*, *P. aeruginosa*, *P. putida*.

مقدمه

گیاه سیب‌زمینی پس از چغندر قند دارای بیشترین مقدار انرژی و عملکرد ماده خشک در واحد سطح است. از نظر میزان انرژی و ارزش غذایی نیز چهارمین محصول بوده و دارای تولید بسیار بالایی است (Lisinka & Leszczyski, 1989). در ایران استان‌های اردبیل، اصفهان، همدان، فارس، آذربایجان شرقی و خراسان از مهم‌ترین مناطق کشت این محصول می‌باشند (Anonymous, 1999). از جمله عوامل بیماری‌زایی که باعث ایجاد خسارت در سیب‌زمینی می‌شوند باکتری‌ها هستند. این باکتری‌ها وابسته به جنس‌ها و گونه‌های گوناگونی بوده که بیماری‌های مختلفی از جمله پژمردگی باکتریایی، پوسیدگی نرم، ساق سیاه باکتریایی و جرب معمولی را به وجود می‌آورند. بیماری پوسیدگی نرم سیب‌زمینی که توسط *Pectobacterium carotovorum* ایجاد می‌شود می‌تواند در مزرعه و انبار به این محصول خسارت وارد کند (Perombelon & Kelman 1980; Xu & Gross, 1986). این گونه دارای دامنه میزبانی نسبتاً وسیعی بوده و چون خاکزاد است، جمعیت آن در خاک‌های آلوده زیاد بوده و حتی در روی غده‌های بدون علائم بیماری، جمعیت قابل توجهی از پاتوژن وجود دارد. این باکتری سطح ریشه‌های سیب‌زمینی را کلنیزه کرده و تحت شرایط مساعد محیطی برای ایجاد بیماری شامل آبیاری فراوان و دمای نسبتاً بالا خسارت فراوانی را وارد می‌کند (Berg et al., 2005; Xu & Gross, 1986).

خسارت سالانه باکتری‌های مولد پوسیدگی نرم در سال ۱۹۸۰ در سطح جهان ۱۰^۸ دلار و میزان خسارت ناخالص آن در سال ۱۹۷۶ در ایالات متحده آمریکا ۱۴ میلیون دلار بوده است (Kennedy & Alcorn, 1980; Permbelon & Kelman, 1980). بارزترین ویژگی باکتری‌های مولد

پوسیدگی نرم ترشح آنزیم‌های تجزیه کننده دیواره سلولی است. این گروه از باکتری‌ها نیز مانند سایر باکتری‌های پاتوژن گیاهی از راه روزنه‌های طبیعی و زخم‌های ایجاد شده توسط عوامل مختلف وارد میزبان می‌شوند. نکته قابل توجه آن است که حتی اگر جمعیت آن‌ها بالا باشد برای ایجاد بیماری وجود شرایط محیطی ویژه از جمله رطوبت بالا و دمای مناسب الزامی است. غده‌های بذری آلوده، خاک و آب آبیاری منبع اینوکولوم باکتری‌ها مولد پوسیدگی نرم هستند (Abdolgahfar & Abdolsayed, 1997; Grandar & Tanner, 1976; Xu & Gross, 1986). بررسی‌هایی در زمینه پراکندگی این باکتری در روی سیب‌زمینی در استان‌های همدان، مازندران، آذربایجان، خراسان و اصفهان توسط احمدوند و فریدونی و در استان فارس توسط ظهورپرالک انجام گرفته است (Ahmadvand, 2000; Feraydoni, 1993; Zohour-e-Peralak, 1988). محققین یاد شده گونه‌های *P. atrosepticum* و *P. carotovorum* را از روی این گیاه گزارش کردند. بررسی‌های انجام شده در استان همدان نشان داده است که به دلیل کشت وسیع و پیاپی سیب‌زمینی و همچنین عدم کشت غده‌های بذری سالم و گواهی شده، بیماری‌های ساق سیاه و پوسیدگی نرم شیوع یافته و در بسیاری از موارد خسارت‌های فراوانی به این محصول وارد نموده است.

در سال زراعی ۷۷-۷۶ در ایستگاه تحقیقاتی تجرک، به دلیل آلودگی سیب‌زمینی به این بیماری‌ها بیش از ۴۰۰ تن سیب‌زمینی معدوم شده است. با توجه به اینکه ایستگاه تحقیقاتی تجرک یکی از مراکز عمده تولید سیب‌زمینی بذری در کشور است، آلودگی ناشی از این باکتری‌ها می‌تواند به سایر نقاط کشور انتقال یافته و در نتیجه خسارت‌های زیادی وارد کند (Ahmadvand, 2000). چون خاک یک منبع مهم آلودگی باکتری عامل پوسیدگی نرم سیب‌زمینی است لذا کاشت غده‌های بذری عاری از پاتوژن در خاک‌های آلوده برای کنترل بیماری موفقیت آمیز نبوده است (Abdolgahfar & Abdolsayed, 1997; Grandar & Tanner, 1976; Xu & Gross, 1986). کنترل شیمیایی بیماری پوسیدگی نرم سیب‌زمینی نیز به دلیل هزینه بالا و مشکلات زیست محیطی استفاده محدودی دارد. یکی از چشم‌اندازهای روشن کنترل بیماری، یافتن استرین یا استرین‌هایی از سودوموناس‌های فلورسنت یا سایر باکتری‌ها و قارچ‌ها است که بتوانند با کلنیزه کردن سطح ریشه‌ها و غده‌ها و از راه ترشح مواد بازدارنده باکتری‌های مولد

پوسیدگی نرم و یا القاء مقاومت به گیاهان آن‌ها را تا حد زیادی از حمله پاتوژن مصون بدارند (Abdolghafar & Abdolsayed, 1997; Xu & Gross, 1986). برخی از این باکتری‌های آنتاگونیست مانند *Bacillus thuringiensis* علیه *P. carotovorum* در کار سیگنال‌های ارسالی از طرف پاتوژن برای میزان اختلال ایجاد کرده و این سیگنال‌ها را خنثی می‌کنند (Dong et al., 2004). استرین‌های *P. fluorescens* با تولید مواد کلاته‌کننده آهن یا سیدروفور، آهن محیط را از دسترس سایر اعضاء میکروفلور خاک خارج می‌کنند. تولید آنتی‌بیوتیک توسط استرین‌های *P. fluorescens* نیز یک فاکتور مهم در جلوگیری از رشد پاتوژن‌های گیاهی است. این باکتری‌ها محیط اطراف ریشه را کلنیزه کرده و با تولید متابولیت‌هایی مانند سیدروفور، سیانید هیدروژن و آنتی‌بیوتیک‌هایی مانند فنازین-۱-کربوکسیلات، DAPG، pyoluteorin (۴ و ۲- دی‌استیل‌فلورو گلوکسینول) ترکیب میکروفلور ریزوسفر را تغییر می‌دهند (Cronion et al., 1997; Xu & Gross, 1986). در یک بررسی از ۲۶۴۸ استرین باکتری جدا شده از سیب‌زمینی جمعیت غالب آنتاگونیست علیه بیماری‌های خاکزاد را گونه *P. putida* تشکیل داده است (Berg et al., 2005). با توجه به اهمیت سیب‌زمینی در ایران و شیوع بیماری پوسیدگی نرم در مزارع سیب‌زمینی و ناموفق بودن شیوه‌های معمول کنترل به لحاظ هزینه و مشکلات زیست محیطی، بررسی کنترل بیولوژیک این بیماری اهمیت بیشتری می‌یابد. هدف این بررسی نشان دادن پتانسیل استفاده از باکتری‌ها سودوموناس فلورسنت برای کنترل بیماری است.

روش بررسی

نمونه برداری، جداسازی و به دست آوردن تک‌کلنی از باکتری‌های آنتاگونیست: از نمونه‌های خاک و غده‌های سیب‌زمینی مناطق همدان، دماوند و قصر شیرین به طور تصادفی ۶۰ نمونه خاک و ۶۰ نمونه غده جمع‌آوری شد. نمونه‌ها به آزمایشگاه منتقل و به مدت یک هفته در دمای اتاق نگهداری شدند. برای جداسازی سودوموناس‌های فلورسنت از محیط کشت *pseudomonas agar F* (Merk Co.) استفاده شد. به این محیط کشت به ازای هر لیتر ۵ گرم گلوکز و ۱۰ میلی‌لیتر گلیسرول اضافه و اتوکلاو شد. از هر نمونه خاک ۱۰ گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر آب مقطر استریل سوسپانسیون شد.

پوست غده‌های سیب‌زمینی نیز به وسیله چاقوی ضدعفونی شده با الکل جدا و به ازای هر گرم ۱۰ میلی‌لیتر آب مقطر استریل به آن‌ها اضافه شد. نمونه‌ها به مدت پنج ساعت روی شیکر گذاشته شدند. از هر نمونه یک لوپ روی محیط فوق مخطط و در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد در انکوباتور گذاشته شد. پس از گذشت سه روز از هر تشتک تک‌کلنی یا تک‌کلنی‌هایی که ویژگی‌های تیپ *Pseudomonas* را داشتند، به طور تصادفی انتخاب و دوباره روی محیط کشت مزبور تا رسیدن به خلوص کامل کشت شدند. در نهایت ۹۶ استرین باکتری خالص و نگهداری شدند.

شناسایی سودوموناس فلورسنت جدا شده از رایزوسفر سیب‌زمینی بر اساس ویژگی‌های فنوتیپی: بر اساس ارزیابی‌های اولیه از توانایی کنترل بیولوژیک استرین‌های جدا شده سودوموناس‌های فلورسنت روی محیط کشت pseudomonas agar F (Merk Co.) و بر مبنای هاله بازدارندگی از رشد، تعداد ۴۰ استرین نماینده انتخاب شد. ویژگی‌های فنوتیپی استرین‌های نماینده به شرح زیر بررسی شد:

آزمون حساسیت به KOH 3٪ به روش Suslow *et al.* (1982)، آزمون هوازی یا بی‌هوازی بودن (O/F) به روش Hugh & Leifson (1953)، آزمون اکسیداز به روش Kovacs (1956)، آزمون فوق حساسیت در توتون به روش Klement *et al.* (1964)، تولید لوان روی محیط کشت دارای سوکروز 5٪ و احیای نیترات به روش Lelliot *et al.* (1984)، هیدرولیز آرژنین به روش Thornley (1960)، آزمون‌های رنگ‌آمیزی گرم، کاتالاز، تحمل نمک طعام پنج درصد، تولید آنزیم‌های پکتیناز، لهانیدن سیب‌زمینی، رشد در دمای ۴ و ۴۱ درجه سانتی‌گراد و تولید رنگ فلورسنت روی محیط کشت pseudomonas agar F به روش Schaad *et al.* (2001)، هیدرولیز نشاسته به روش Graham & Hodgkiss (1967) انجام شد. آزمون‌های لستیناز و ذوب ژلاتین به روش Mac Faddin (1980) انجام شد.

برای بررسی تولید قند از کربوهیدرات‌های گلوکز، فروکتوز، گالاکتوز، سوکروز، زایلوز، ترهالوز، آرابینوز، آدونیتول، سوربیتول، مزو- اینوزیتول، آلفا- متیل گلوکوزید، اتانول و گلیسرول و استفاده استرین‌ها از اسیدهای آلی و اسیدهای آمینه شامل، نیکوتینات، سیترات، لاکتات، مالات، تریپتوفان و آرژنین از محیط پایه Ayer *et al.* (1919) استفاده شد. تمامی قندها،

اسیدهای آمینه و اسیدهای آلی پس از تبدال شدن به غلظت نهایی ۰/۲ درصد به محیط Ayer *et al.* (1919) که حاوی ۱/۲٪ آگارز بود اضافه شده و نتیجه آزمون‌ها در موارد ضروری تا یک ماه پس از کشت بررسی شد.

ارزیابی و انتخاب استرین‌های سودوموناس فلورسنت جدا شده در شرایط آزمایشگاه

علیه *P. carotovorum*: جهت تعیین میزان بازدارندگی سودوموناس فلورسنت جدا شده از غده و ریزوسفر سیب زمینی در شرایط آزمایشگاه استرین‌های باکتری آنتاگونیست به صورت لکه‌ای در پتری‌های حاوی محیط pseudomonas agar F (Merk Co.) در قالب یک طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار کشت شد. استرین‌های باکتری به مدت ۷۲ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. سپس کلنی باکتری‌های آنتاگونیست کشت شده توسط پنبه استریل آغشته به الکل ۹۶٪ از سطح محیط کشت پاک شد. در این قسمت در هر پتری دو قطره کلروفرم اضافه شد و پتری‌ها به صورت وارونه به مدت ۲۰ دقیقه نگهداری شدند. سپس در پتری‌ها در شرایط استریل باز و به مدت ۳۰ دقیقه هوادهی شدند. یک میلی‌لیتر از سوسپانسیون باکتری بیماری‌زا در هر پتری توسط میله شیشه‌ای پخش شد و در دمای ۲۸ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷۲ ساعت نگهداری شدند. قطره‌های هاله بازدارندگی باکتری آنتاگونیست به وسیله خط‌کش اندازه‌گیری و از آن‌ها میانگین گرفته شد. داده‌های به دست آمده در قالب طرح آماری به کار رفته مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای انتخاب استرین‌های باکتری جهت به کار بردن در شرایط مزرعه میانگین‌های به دست آمده توسط آزمون دانکن مقایسه شدند و نماینده گروه‌های عمده انتخاب شدند.

ارزیابی استرین‌های سودوموناس فلورسنت جدا شده از غده و ریزوسفر سیب‌زمینی

علیه *P. carotovorum* در شرایط مزرعه: بررسی تأثیر استرین‌های سودوموناس فلورسنت در بازدارندگی از بیماری‌زایی *P. carotovorum* در شرایط مزرعه به صورت زیر انجام شد. سوسپانسیون باکتری بیماری‌زا و آنتاگونیست با جذب نوری ۰/۱ در طول موج ۶۰۰ نانومتر تهیه شد. برای باکتری بیماری‌زا صد هزار بار (معادل حدود ۱۰۰۰۰ CFU در میلی‌لیتر) و برای آنتاگونیست به ترتیب هزار (غلظت I معادل حدود ۱۰۰۰۰۰۰ CFU) و ده هزار بار (غلظت II

معادل حدود CFU ۱۰۰۰۰۰۰) رقیق شد. غده‌های سیب‌زمینی رقم آگریا تهیه شده از مؤسسه نهال و بذر شهرستان کرج با اندازه‌های نسبتاً یکنواخت برش داده شدند. غده‌ها به مدت دو ساعت در سوسپانسیون‌های تهیه شده از باکتری آنتاگونیست قرار داده و پس از آن به مدت ۴۸ ساعت در شرایط دمای اتاق نگهداری شدند. سپس این غده‌ها توسط سوسپانسیون تهیه شده باکتری بیماری‌زا اسپری و کشت شدند. در این آزمون تعداد شش استرین‌های آنتاگونیست در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار و هر تکرار شامل ده غده سیب‌زمینی به کار رفت. آزمایش در حاکی که مدت ده سال در آن سیب‌زمینی یا گیاهان غده‌ای دیگر کشت نشده بود اجرا شد. درصد بوته‌های سالم محاسبه و پس از تبدیل زاویه‌ای در قالب طرح آماری به کار رفته آنالیز شد.

نتیجه و بحث

تمام استرین‌های انتخابی و بررسی شده قادر به تولید رنگ فلورسنت روی محیط کشت *Pseudomonas agar F* بودند ولی هیچیک قادر به ایجاد واکنش فوق حساسیت در توتون نبودند. ویژگی‌های فنوتیپی رشد در چهار و ۴۱ درجه سانتی‌گراد و اکسیداز و آرژنین دی‌هیدرولاز در همه آن‌ها مثبت بود و اکثراً توانستند نیترات را احیاء کنند. تولید لوان روی محیط دارای ۰.۵٪ سوکروز و فعالیت پکتولیتیکی روی حلقه‌های سیب‌زمینی دو استرین‌های مورد بررسی منفی بود. غالب استرین‌های بررسی شده ژلاتین را هیدرولیز نمودند. نتایج آزمون‌های فنوتیپی در جدول شماره یک آمده است.

بر اساس خصوصیات فنوتیپی ارائه شده توسط *Bossis et al.* (2001) و *Shaad et al.* (2001) استرین‌های مورد بررسی به گونه‌های *P. fluorescens* bv. II، *P. putida*، *P. aeruginosa* و *P. fluorescens* bv. V و *P. fluorescens* bv. III منتسب شدند. نتیجه ارزیابی توان آنتاگونیستی باکتری‌های سودوموناس فلورسنت جدا شده از ریزوسفر سیب‌زمینی علیه باکتری *P. carotovorum* عامل بیماری پوسیدگی نرم سیب‌زمینی در شرایط مزرعه به صورت مقایسه میانگین‌ها و گروه‌بندی تیمارها در جدول شماره دو و تجزیه واریانس آن‌ها در جدول شماره سه خلاصه شده است.

جدول ۱- ویژگی‌های فنوتیپی استرین‌های سودوموناس جدا شده از سیب‌زمینی

Table 1- Phenotypic features of the *Pseudomonas* strains isolated from potato rhizosphere and tuber

Test	<i>P. aeruginosa</i>	<i>P. putida</i>	<i>P. fluorescens</i> bv. II	<i>P. fluorescens</i> bv. III	<i>P. fluorescens</i> bv. V
O/F	O	O	O	O	O
KOH 3%	+	+	+	+	+
Catalase	+	+	+	+	+
NaCl 5%	+	+	+	+	+
Starch	-	-	-	-	-
Flourescent	+	+	+	+	+
Diffusible non -flourescent pigment	+	-	-	-	-
Arginine dihydrolase	+	+	+	+	+
Oxidase	+	+	+	+	+
Nitrate reduction	+	-	+	+	-
Licitinase	-	-	-	+	+
Potato rot	-	-	-	-	-
HR	+	-	-	-	-
Levan	-	-	+	-	-
Growth at 41° C	+	-	-	-	-
Growth at 4° C	-	+	+	+	+
Gelatin liquifaction	+	-	+	+	+
Growth on:					
L-arabinose	-	+	+	V	+
D-xylose	-	+	+	+	+
L-tartaric acid	+	-	-	+	+
D-alanine	+	+	+	+	+
sorbitol	-	+	+	+	+
Trehalose	-	-	+	V	-
D-galactose	-	-	+	V	+
Sucrose	+	+	+	+	+
Meso-inositol	-	-	+	V	+
Adonitol	-	-	-	V	-
Ethanol	+	-	+	+	+
Geraniol	+	-	-	-	-
Butyrate	+	+	+	V	V
Valerate	+	+	V	V	V
Nicotinate	-	+	-	-	V
Phenyl acetate	-	+	-	-	-
Butylamine	-	+	-	V	V
Glucose	+	+	+	+	+
Fructose	+	+	+	+	+
Glyceole	+	+	+	+	+
Citrate	+	+	+	+	+
Malate	+	+	+	+	+
Tryptophane	-	+	-	-	-
Arginine	+	+	+	+	+

- واکنش منفی ۸۰٪ یا بیشتر استرین‌ها (Negative reaction)، +: واکنش مثبت ۸۰٪ یا بیشتر استرین‌ها

(Positive reaction)، V: متغیر (۲۱ تا ۷۹٪ استرین‌ها مثبت).

جدول ۲- گروه‌بندی استرین‌های سودوموناس فلورسنت بر اساس میانگین هاله بازدارنده از

رشد *Pectobacterium carotovoru* در شرایط آزمایشگاه با استفاده از آزمون دانکن

Table 2- Grouping of fluorescent pseudomonads based on their invitro inhibition zone towards *Pectobacterium carotovorum*

گروه آماری در سطح ۵٪ Statistical Grouping (5%)	گروه آماری در سطح ۱٪ Statistical Grouping (1%)	میانگین قطر هاله بازدارنده (cm) پس از تبدیل داده‌ها به $\sqrt{X + 1/2}$ Inhibition zone (cm)	استرین باکتری Bacterial strain
A	A	2.39	PFD2
AB	AB	2.31	PFH9
AB	AB	2.31	PFH12
AB	AB	2.30	PFH20
BC	BC	2.16	PFQ19
BCD	BC	2.13	PAQ1
DE	BC	2.10	PAQ13
F	D	1.87	PPH16
FG	DE	1.86	PFD7
FGH	DEF	1.74	PFD14
HI	DEF	1.62	PPQ8
HI	DEF	1.61	PFH3
I	EF	1.49	PFQ4
J	GH	1.06	PPD17
JK	GH	0.91	PPD6
K	H	0.89	PFH10
K	H	0.77	PFQ15
K	H	0.71	PPH11
K	H	0.71	PFD5
K	H	0.71	PFH18

P. fluorescens from =PFH جدا شده از دماوند، *Pseudomonas fluorescens* from Damavand =PFD*

Hamedan جدا شده از همدان، PFQ = *P. fluorescens* from Qasere-e-Shirin جدا شده از قصر شیرین، =PAQ

P. aeruginosa from Qasere-e-Shirin جدا شده از قصر شیرین، =PPH *P. putida* from Hamedan جدا شده از

همدان، =PPQ *P. putida* from Qasere-e-Shirn جدا شده از قصر شیرین، =PPD *P. putida* from Damavand

جدا شده از دماوند و =PPH *P. putida* from Hamedan جدا شده از همدان.

- قطر هاله بازدارنده میانگین‌های سه تکرار می‌باشند.

- میانگین‌های دارای حروف گروه آماری متفاوت در سطح احتمال ۱٪ و ۵٪ اختلاف معنی‌دار دارند.

جدول ۳- تجزیه واریانس داده‌های مربوط به قطر هاله بازدارنده باکتری‌های سودوموناس فلورسنت جدا شده از ریزوسفر سیب‌زمینی علیه *Pectobacterium carotovorum*

Table 3- Statistical analyses of fluorescent pseudomonades inhibition zone against *Pectobacterium carotovorum*

F	میانگین مربعات M	جمع مربعات SS	درجه آزادی DF	منابع تغییرات Source
	-	22.61	59	کل Total
190 ^{xx}	1.71	22.25	19	تیمار Treatment
	0.009	0.36	40	خطا Error

** معنی‌دار در سطح ۱٪ (Significant difference at 1% level).

نتایج تجزیه آماری ارزیابی توان آنتاگونیستی استرین‌های سودوموناس فلورسنت جدا شده از ریزوسفر سیب‌زمینی علیه باکتری *P. carotovorum* عامل بیماری پوسیدگی نرم سیب‌زمینی در شرایط مزرعه به صورت مقایسه میانگین‌ها و گروه‌بندی تیمارها در جدول شماره چهار و تجزیه واریانس آن‌ها در جدول شماره پنج خلاصه شده است. با تطبیق ویژگی‌های فنوتیپی ۴۰ استرین بررسی شده با جداول ارایه شده توسط Bossis et al. (2001) و Shaad et al. (2001) استرین‌های مورد بررسی به گونه‌های *P. aeruginosa*، *P. putida* و *P. fluorescens* (بیووارهای یک و پنج) تعلق داشتند. این استرین‌ها توانایی ایجاد رنگ فلورسنت روی محیط King'B، واکنش اکسیداز، آرژنین دی‌هیدرولاز، رشد در چهار (غیر از *P. aeruginosa*) و ۴۱ درجه سانتی‌گراد در آن‌ها مثبت و واکنش گرم، تولید لوان (غیر از *P. fluorescens* bv. II) لهانیدن ورقه‌های سیب‌زمینی، تولید رنگ غیر فلورسنت (غیر از *P. aeruginosa*) و واکنش ایجاد فوق حساسیت در توتون در آن‌ها منفی بود. در سایر ویژگی‌های مورد بررسی استرین‌های هر گروه با جداول ارایه شده Bossis et al. (2001) و Shaad et al. (2001) دارای انطباق قابل قبول جهت تفکیک در حد گونه و بیووار بوده و شناسایی شدند.

جدول ۴- مقایسه میانگین توان آنتاگونیستی استرین‌های سودوموناس فلورسنت جدا

شده از رایزوسفر سیب‌زمینی علیه *Pectobacterium carotovorum* در شرایط

مزرعه با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال یک درصد

Table 4- Analysis of antagonistic activity of fluorescent pseudomonads against *Pectobacterium carotovorum* under field condition

گروه آماری در سطح ۱٪ Statistical grouping (1%)	گروه آماری در سطح ۵٪ Statistical grouping (5%)	میانگی درصد بوته‌های سالم باقیمانده سیب زمینی پس از تبدیل زاویه‌ای Healthy plant %	استرین باکتری و غلظت آن Bacterial strain and its concentration
A	A	90.00	کنترل مثبت
B	B	56.95	PAQ1 I
BC	B	55.65	PAQ1 II
BC	C	52.55	PFH12 II
BC	CD	51.05	PFH12 I
C	D	49.90	PFD2 I
C	D	49.40	PFD2 II
D	E	40.60	PPH16 II
DE	EF	39.15	PPH16 I
DE	F	37.65	PFQ15 I
DE	G	34.70	PFQ15 II
DE	G	34.55	PPD17 II
DE	G	34.50	PPD17 I
E	G	33.05	کنترل منفی

P. fluorescens =PFH جدا شده از دماوند، *Pseudomonas fluorescens* from Damavand =PFD*

جدا شده از همدان، *P. fluorescens* from Qasr-e-Shirin= PFQ

جدا شده از قصر شیرین، *P. putida* from Hamedan =PPH

جدا شده از قصر شیرین، *P. aeruginosa* from Qasr-e-Shirin =PAQ

جدا شده از همدان، *P. putida* from Qasr-e-Shirin = PPQ

جدا شده از دماوند، *P. putida* from Damavand = PPD

جدا شده از دماوند و *P. putida* = PPH

جدا شده از همدان، *P. putida* = PPQ

جدا شده از قصر شیرین، *P. putida* = PPH

جدا شده از دماوند، *P. putida* = PPD

جدا شده از همدان، *P. putida* = PPH

جدا شده از قصر شیرین، *P. putida* = PPQ

جدا شده از دماوند، *P. putida* = PPD

جدا شده از همدان، *P. putida* = PPH

جدا شده از قصر شیرین، *P. putida* = PPQ

جدا شده از دماوند، *P. putida* = PPD

جدا شده از همدان، *P. putida* = PPH

جدا شده از قصر شیرین، *P. putida* = PPQ

جدا شده از دماوند، *P. putida* = PPD

جدول ۵- تجزیه واریانس داده‌های توان آنتاگونیستی استرین‌های سودوموناس فلورسنت جدا شده از ریزوسفر سیب‌زمینی علیه بیماری پوسیدگی نرم سیب‌زمینی در شرایط مزرعه

Table 5- Statistical analyses of fluorescent pseudomonades antagonistic activity against potato soft rot disease under field condition

منابع تغییرات Source	درجه آزادی DF	جمع مربعات SS	میانگین مربعات M	F	F (Table)	
					1%	5%
کل Total	55	13355.34	-	-	-	-
بلوک Block	3	5.68	1.89	-	2.845	0.045
تیمار Treatment	13	11694.98	899.61	21.20	2.625**	1.98**
خطا Error	39	1654.68	42.43	-	-	-

** : وجود تفاوت معنی‌دار (Significant difference)

بررسی توان آنتاگونیستی استرین‌ها علیه *P. carotovorum* عامل بیماری پوسیدگی نرم سیب‌زمینی در شرایط آزمایشگاه نشان داد که عمده آن‌ها توانایی تولید هاله بازدارنده از رشد بوده و از این نظر در گروه‌های آماری متفاوت قرار گرفتند. با توجه به نتایج بررسی‌های آزمایشگاهی تعداد شش استرین انتخاب و در دو غلظت متفاوت به صورت پوشش دهی سطح غده‌های سیب‌زمینی به کار رفت. تمام این استرین‌ها توانایی کاهش مرگ و میر بوته‌های سیب‌زمینی در اثر حمله *P. carotovorum* را داشتند ولی هیچکدام قادر به کنترل کامل بیماری نبودند. این استرین‌ها توانستند درصد بوته‌های آلوده را بین ۲/۵ تا ۳۸/۷۵ درصد کاهش دهند. میزان و ترتیب بازدارندگی استرین‌های بررسی شده در شرایط آزمایشگاه با گروه‌بندی استرین‌ها در شرایط مزرعه تا حدودی متفاوت است. برخی استرین‌ها در شرایط آزمایشگاه دارای بالاترین توان بازدارندگی بودند ولی در شرایط مزرعه در رده‌های بعدی قرار گرفتند. استرین‌هایی نیز در شرایط آزمایشگاه توانایی بازدارندگی از رشد را نداشتند اما در شرایط مزرعه از خود توان بازدارندگی نشان دادند. مشاهده این پدیده گویای پیچیده بودن و تنوع

مکانیسم های بازدارندگی بوده که برخی از این مکانیسم ها مانند رقابت بر سر مکان، غذا و توان کلنیزه کردن ریشه در آزمایشگاه به دلیل شرایط حادث شده فرصت بروز پیدا نمی کنند. در گزارش های منتشر شده محققین دیگر نیز این پدیده به ثبت رسیده است (Abdolghafar & Abdolsayed, 1997; Cronion *et al.*, 1997; Xu & Gross, 1986).

در شرایط آزمایشگاه محیط آزمایشی به صورت کنترل شده بوده و بدون دخالت میزبان، شرایط فیزیکی و شیمیایی خاک و سایر میکروارگانیسم های خاکری می باشد. تفاوت هایی که در عملکرد میکروارگانیسم های مختلف در شرایط متفاوت دیده می شود را می توان به دخالت شرایط محیط، میزبان و وجود سایر مکانیسم های بیوکنترل نسبت داد، چرا که شرایط طبیعی بسیار پیچیده تر از شرایط آزمایشگاه بوده و میکروارگانیسم از تمام پتانسیل خود برای بقا و رقابت با سایر موجودات ریز اطراف ریشه استفاده می نمایند. وجود چنین شرایط پیچیده ای در محیط و اثر متقابل این شرایط تعیین کننده سهم هریک از مکانیسم ها بیوکنترل می باشد (Cronion *et al.*, 1997; Xu & Gross, 1986).

یکی از مکانیسم های که اخیراً گزارش شده است خنثی نمودن سیگنال های ترشح شده پاتوژن است که در رابطه متقابل میزبان و پاتوژن نقش دارد (Dong *et al.*, 2004). مواد بازدارنده از رشد ممکن است دوام و بقا کافی نداشته و تحت شرایط محیط تجزیه و یا از محل تأثیر خود به دلیل آبیاری شسته شده و یا رقیق تر گردند. در مقابل یکی از مکانیسم های بیوکنترل توان رقابت و کلنیزاسیون ریشه است که در شرایط آزمایشگاهی امکان بروز آن وجود ندارد در حالیکه تحت شرایط محیطی یکی از فاکتورهای تعیین کننده قدرت بیوکنترل است. بازدارنده های ترشح شده توسط میکروارگانیسم ها دوام یکسان نداشته و برخی از توان پایداری بیشتری برخوردارند که خود می تواند منشأ تفاوت در عملکرد استرین ها تحت شرایط متفاوت باشد. برخی از استرین های باکتریایی غیر از تولید مواد بازدارنده و سیدروفور، توان رقابتی بالاتری داشته و به علاوه قادرند سیستم ایمنی میزبان را تحریک نمایند. بنابراین عدم انطباق نتایج آزمایشگاه با شرایط مزرعه می تواند به دلایل ذکر شده قابل انتظار باشد چرا که چگونگی عملکرد شرایط محیطی تعیین کننده توانایی بیوکنترل استرین ها در حضور میزبان و استرین پاتوژن است. داده های جدول پنج گویای آن است که تفاوت معنی داری بین دو غلظت به کار

رفته در عموم موارد وجود ندارد. این نتیجه نشان می‌دهد که اولاً برای اعمال حد ویژه‌ای از بیوکنترل همیشه غلظت خاصی از آنتاگونیست مورد نیاز است و دوم اینکه به علت محدودیت‌هایی که توسط شرایط محیطی و رقابت سایر میکروارگانیسم‌ها وجود دارد جمعیت میکروارگانیسم‌های آنتاگونیست پس از مدتی به حد تعادل رسیده و نمی‌تواند از آن حد تجاوز کند. آنچه مسلم است توجه به این اصل است که چنانچه میکروارگانیسم آنتاگونیست فرصت کافی برای تکثیر تحت شرایط محیط تا بروز پاتوژن داشته باشد حتی اگر در غلظت کم نیز اضافه شود اثر خود را اعمال می‌نماید و در چنین شرایطی اثر غلظت پوشیده می‌ماند*.

منابع

- ABDOLGHAFAFAR, N. Y. and W. M. ABDOLSAYED, 1997. Biological control of soft rot of potato using fluorescent pseudomonads. Arab Uni. J. Agri. Sci., 22: 419- 431.
- AHMADVAND, R. 2000. Phenotypic and electrophoretic characteristics of the pectinolytic erwinase affecting potato and corn in Hamedan and Mazandaran provinces. M.Sc. thesis, College of Agriculture, Tarbiat Modarres University, 123pp.
- ANONYMOUS, 1999. Statistical study of Potato, Second edition, Statistic and information office, Iranian Ministry of Agriculture, 85 pp.
- AYER, S. H., P. RUPP and W. T. JOHNSON, 1919. A study of alkali-forming bacteria in milk. U. S. Dept. Agric. Bull. 782.
- BERG, G., A. KRECHEL, M. DITZ, R. A. SIKORA, A. ULRICH and J. HALLMANN, 2005. Endophytic and ectophytic potato-associated bacterial communities differ in structure and antagonistic function against plant pathogenic fungi. FEMS Microbiol. Ecol. 1, 51(2): 215-29.
- BOSSIS, E., P. LEMANCEAU, X. LATAOUR and L. GARDAN, 2001. The taxonomy of *Pseudomonas fluorescens* and *Pseudomonas putida*: current status and need for revision. Agronomie, 20 (2000): 51-63.
- CRONION, D., Y. MONNE LOCCOZ, A. FENTON, C. DUNNE, D. N. DOWLING and

* نشانی نگارندگان: دکتر غلام خداکریمیان و دکتر دوستمراد ظفری، گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی‌سینا، همدان، ایران.

- C. OGARA, 1997. Ecological interaction of a biocontrol *Pseudomonas fluorescens* strain producing 2,4-diacetylphloroglucinol with the soft rot potato pathogen *Erwinia carotovora* subsp. *Atroseptica*. FEMS Microbiol. Ecol., 23: 95-106.
- DONG, Y. H., X. F. ZHANG, J. L. XU and L. H. ZHANG, 2004. Insecticidal *Bacillus thuringiensis* Silences *Erwinia carotovora* Virulence by a New Form of Microbial Antagonism, Signal Interference. Appl. Environ. Microbiol., Vol. 70: 2, p. 954-960.
- FERAYDONI, A. 1993. Characteristics of the strains of *Erwinia carotovora* causing potato soft rot disease in Iran, M.Sc. Thesis, College of Agriculture, Tarbiat Modarres University. 150 pp.
- GRAHAM, D. C. and W. HODGKISS, 1967. Identification of Gram negative, yellow pigmented, fermentative bacteria isolated from plants and animals. J. Appl. Bacteriol., 30: 175-189.
- GRANDAR, P. W. and C. B. TANNER, 1976. Potato leaf and tuber water potential measurements with a pressure chamber. Am. Potato. J. 53: 1.
- HUGH, R. and E. LEIFSON, 1953. Taxonomic significance of versus oxidative metabolism of carbohydrates by various Gram negative bacteria. J. Bacteriol. 66: 24-26.
- KENNEDY, B. W. and S. M. ALCORN, 1980. Estimates of U. S. crop losses to prokaryote plant pathogens. Plant Dis., 64: 674-676.
- KLEMENT, Z., G. L. FARKAS and H. LOVREKOVICH, 1964. Hypersensitivity reaction induced by phytopathogenic bacteria in the tobacco leaf. Phytopathology, 54: 474-477.
- KOVACS, N. 1956. Identification of *Pseudomonas pyocyanea* by the oxidase reaction. Nature, 178: 703.
- LELLIOT, R. A. and R. S. DICKEY, 1984. Genus VII *Erwinia*, In: Krieg, eds. N. R., Halt, J. G. Bergey's Manual of Systematic Bacteriology, Williams and Wilkins Co., The Baltimore Vol, 1, P. 469-476.
- LISINKA, G. and W. LESZCZYSKI, 1989. Potato Science and Technology. Elsevier Applied Science, England, 391 pp.
- MAC FADDIN, J. F. 1980. Biochemical Test for Identification of Medical Bacteria. Williams and Wilkins, Baltimore.
- MISAGHI, I. and R. G. GROGAN, 1969. Nutritional and biochemical composition of plant pathogenic and saprophytic fluorescent pseudomonads. Phytopathology, 59: 1436-1450.
- PEROMBELON, M. C. M. and A. KELMAN, 1980. Ecology of the soft rot erwinias. Ann.

Rev. Phytopathol. 18: 361- 374.

SCHAAD, N. W., J. B. Jones and W. Chun, 2001. Laboratory Guide for Identification of Plant Pathogenic Bacteria. Third ed. APS Press, Minnesota, 373 pp.

SUSLOW, T. U., M. N. SCHROTH and M. ISAKA, 1982. Application of rapid method for gram differentiation of plant pathogenic and saprophytic bacteria without staining. Phytopathology, 72: 917-918.

THORNLEY, M. J. 1960. The differentiation of Pseudomonas from other bacteria on the basis of arginine metabolism. J. Appl. Bacteriol., 23: 37-52.

XU, G. W. and D. C. GROSS, 1986a. Selection of fluorescent pseudomonads antagonistic to *Erwinia carotovora* and suppression of potato seed piece decay. Phytopathology, 76: 414-422.

XU, G. W. and D. C. GROSS, 1986b. Field evaluation of the interaction among fluorescent pseudomonads, *Erwinia carotovora* and potato yield. Phytopathology, 76: 423-440.

ZOHOOR-E-PERALAK, E. 1988. Comparative study on pectinolytic erwinia affecting potato in Fars province. M.Sc. Thesis, College of Agriculture, Shiraz University, pp. 116.

Address of the authors: Dr. GH. KHODAKARAMIAN and Dr. D. ZAFARI, Department of Plant Protection, College of Agriculture, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran.